

- 2) Postanowienie z dnia 6 czerwca 2016 r. wydane w sprawie T-251/16 R zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2016 r. – MS/Komisja

(Sprawa T-17/16)

(2016/C 326/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: MS (Castries, Francja) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

i w konsekwencji o:

- uznanie odpowiedzialności pozaumownej Komisji Europejskiej na podstawie art. 268 i art. 340 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu UE;
- nakazanie przedstawienia dokumentów uznanych przez Komisję za poufne i stanowiących niezbędne wsparcie decyzji o wykluczeniu;
- nakazanie naprawienia krzywdy spowodowanej bezprawnym zachowaniem Komisji, szacowanej *ex aequo et bono* na kwotę de 20 000 EUR;
- nakazanie Komisji opublikowania listu z przeprosinami dla strony skarżącej i ponownego włączenia jej do Team Europe;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa popełnionych przez Komisję, które stanowią poważne uchybienia normom prawa mającym na celu przyznanie praw jednostkom w oparciu o odpowiedzialność pozaumowną Komisji. Po pierwsze, strona skarżąca uważa, że Komisja nie informowała jej regularnie o zarzutach i dowodach wysuwanych przeciwko niej i nie dała jej możliwości przedstawienia swoich uwag w tym zakresie przed podjęciem decyzji o wykluczeniu, co stanowi naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnych zasad dobrej administracji, poszanowania prawa do obrony oraz art. 16 Europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej. Po drugie, przed podjęciem decyzji o wykluczeniu strony skarżącej z Team Europe Komisja nie zbadała w sposób staranny i bezstronny wszystkich dowodów mających znaczenie dla rozpatrywanej sprawy, co narusza zasadę staranności ustanowioną w art. 41 Karty i art. 8, 9 i 11 Kodeksu. Czyniąc tak, Komisja naruszyła także domniemanie niewinności strony skarżącej ustanowione w art. 48 Karty. Po trzecie, strona skarżąca utrzymuje, że Komisja nie uzasadniła w sposób prawidłowy swojej decyzji, ponieważ wskazała niejasne zarzuty, zresztą nieprawidłowe, co narusza art. 41 ust. 2 Karty i art. 18 Kodeksu. Wreszcie, zdaniem skarżącej podjęta przez Komisję decyzja jest oczywiście bezzasadna i nieproporcjonalna w świetle okoliczności rozpatrywanej sprawy.

2. Zarzut drugi dotyczący rzeczywistej i pewnej krzywdy, jakiej doznała strona skarżąca w wyniku zarzucanego Komisji zachowania, które podważyło moralną i zawodową uczciwość strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2016 r. – Sabre GLBL/EUIPO (INSTASITE)

(Sprawa T-375/16)

(2016/C 326/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sabre GLBL, Inc. (Southlake, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. Zecher)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „INSTASITE” – zgłoszenie nr 13 882 162

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1742/2015-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2016 r. – Tri-Ocean Trading/Rada

(Sprawa T-384/16)

(2016/C 326/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tri-Ocean Trading (George Town, Kajmany) (przedstawiciele: P. Saini, QC, R. Mehta, barrister, i N. Sheikh, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności – w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do strony skarżącej – decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 141, s. 125);
- stwierdzenie nieważności – w zakresie, w jakim ma ono zastosowanie do strony skarżącej – rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 141, s. 30); oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.